

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

יד' גזירה מזוזה הנכלמת כלהמלין ליווהן: זה הכלל כל שיש בו ביטול נכית המכמת: כגון תענית צבור. מל מותلين גמליהה מוץ מצל גרים ממעיס ומלחוניים^ט: ותשעה באב. כי מותל גמליהה הילג זמוקס זנגו^{טט}:ראשי חדשים. אין זו יצול גמליהה כל כך שהיה הגזיס עוזות גמליהה גן^{טט} והכי נמי המלין גמן' גילג זבנה (ד' נג') גדי מזוזות נזוס יצול גמליהה נעס זני ימים זמעתי מפי מולוי חזקן זיל זניתנה הס מונה זו עציל הילג פילקו זמיין צעגל (תוקפות). והני מלחתי פלק מ"ה דכליית להיז הלייעול אומעו הגזיס הילג לרוי ליתן זמיין צעליגן הילג המלו גן חמס רוויס

הגהות הב"ח

(ה) רשותי ל"ה והיעדר
היממה וכוי על פניו כלל
עטיפה מדס: (ב) תום'
ה' ולבת חצי וכוי דהה
אוosa ממעט בנו' כהנ'
נשהוא חל צליז'י
צדריעי: (ג) ד"ה
היעדרה היממה וכוי נא
יש יודע דברי לנמי':
(ד) ד"ה קידש וכוי גמイル
יה מלכיה ולא מיתתי
קדא אלא לגני נסן:
קידש:

הגהות וצינויים
בכת"י נוסף דתנן:
בכת"י נוסף זה
בל לאותוי מאי:
בכת"י נוסף [במקום]
בת "לא" **לאותוי**
אי: 7] בכת"י הגירסה
ארצכם אי אתה
שתחווה אבל וכרי (וכ"ה
גרא"כ): **ק**] בכת"י נוסף
ריה עביד: 1] בכת"י
סך בכח: 2] בכת"י
סך וישראל (וכ"ה
צענית עליית ישראל ושבת
ברוחם):

ליקוטי ריש"י

ומפטיר אחד. מלהותם
שלמה מהלון מפטיר
מהוין שמי מומיפוי נחול
יום מסלסה חניכים ולו
ברחוב חדס על הרכעה
שהיין לנו להזקיף מהן
נצח וציוו טווע כהמפלט
ב מגילה (כה). ולפיכך
קיים שלמה זמן ספל
חולה טווע וכלהו כי סוו
קיום שלמה טווע מהקמת
עליה נקלות צמי
וחמימות כהן ולוי ייסרחלן.
קורא אחד ומפטיר
אחד. חלק קולח וטווע
עמו סמפטיר [תענית]
כט[:]. ואבן משכית.
לazon כמו כמו (זמןות לה,
כט) ובכומי כפי סמכקין
פרקיקע נרפה הצעים.
לחישתחות עלייה.
הפיilo לאMISS נפי
סאטמאולס נפוצות יidis
ורגليس שייה וחקלה מולה
לעשותן מון מן סמקדס
[ויקרא כו, א]. רשי
לייפול על פניו. לבעות
אלה בלה יעצו לרפת הצעים נחכ"ע
ווגמת כל מקדים: לא בעי מטרח
גבורה. אלה ילק יעמדו מופניו: פישוט
דימ ורגלים^ט. כסיפה נופל על פניו
טהר כל יכול לה סייע עוזין כן: לא
זשננו. לה שיח לויה נזנות ממונשנו:
אייבעת אימה. לה שיח לגיל ניפול
גלא פניו (ה) כלומר שיח הדר חזוב
הינו נופל על פניו: אא"ב גענה.
כלומר היה"כ צוות במעזיו שוחה
ענה במלתו: למה זה אתה נופל על
גניך. הולם היה לנו נעצות^ט: קידחה.
גולם מוקס היה לה נוף על
ענש במלתו: ארצתה. מזמע כוֹנו צוות
אללה: אחוי קידחה. נועץ גודליו ונגע
גליהס וצומה עד שנזקה הַת הרכפה
תוך כך נגע צוקה להטמיה: הטעיח
לפי שניות נתקלקל צעת הקנה:
חיאן

ישאי בהז ביטול מלאכה כגון ראש חדש קורין ארבעה. וקצתה להז צפלק לין דולדין צחיגת (דב י. ואט) המלין להז חדץ יוכיה שיא צו קלען מוקף ומוטל צעדיית מלחה וייל' דודלי צימומל הווע צעדיית מלחה להנדים חצאים לסולות צמלחה נפי

ויפק לא נפק ת"ש זה הכלל כל שיש בו
יטול מלאכה עם כוונת תענית ציבור
תשעה באב קורין ג' ושאין בו ביטול
אלאכה עם כוונת ראשי חדשים וחולו של
וועוד קורין ד' שמע מינה אמר רבashi והא
נון לא תנן הבי"ז זה הכלל כל יום שיש בו
ווסף ואינו יום טוב קורין ארבעה לאותוי
אי לאו לאותוי תענית ציבור ותשעה באב
לרבashi מתניתין מני לא תנא קמא ולא
כבי יוסי דתניא חל להיות שני ובחמשי
ורין ג' ומפטיר אחד בשלישי ורביעי קורין
אחד ומפטיר אחד רבי יוסי אומר לעולם קורין
ופטיר אחד ולא קשיא זה הכלל לא
אותוי ראש חודש ומועד הא בהדייא כתני
ה בראשי חדשים ומועד קורין ארבעה
וימנא בעלמא יהיב שלא תימא יו"ט וחולו
על מועד כי הדדי נינחו אלא נקוט האי
לא בידך כל דעתך ליה מילתא מחברה
ופי ליה גברא יתרא הלך יבר"ח ומועד
aicא קרבן מוסף קורין ארבעה ביו"ט אסור
עשית מלאכה חמישה ביוה"כ דענווש כרת
עשה שבת דaicא איסור סקללה שבעה.
יפה רב אילע לבבל בתענית ציבור גם
רא בספרא פתח בריך חתום ולא בריך נפול
ולוי בעלמא אנטפיהו ורב לא נפל על אנטפיה
ג"ט רב לא נפל על אנטפיה רצפה של אבני
ויתה ותניא^{א)} ובון משכית לא תנתנו בארץם
השתחות עליה עלייה^ב אי אתה משתהווה
ארצכם י אבל אתה משתהווה על אבני
של בית המקדש כדעולה דבר עולא לא
אספה תורה אלא רצפה של אבני בלבד אי
וכי מי איריא רב אפילו כולחו נמי קמיה
רב הוואי ולזיל לגבי ציבורא ולינפול על
אנפיה לא בעי למיטרח ציבורא ואבעית אימא
ב פישוט דים ורגלים הוה עבד וכדעולה
אמר עולא ה לא אספה תורה אלא פישוט
דים ורגלים בלבד ולינפול על אנטפיה ולא
יעבד פישוט דים ורגלים לא משני ממנה גיה
אבעית אימא^ג אדם חשוב שאני^ד כדרבי
שם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן
אמר ה אל יהושע קומ לך [וגו'] תננו רבנן
בת שבע אפים ארץ כריעה על ברכיהם וכן
השתהווה זו פישוט דים ורגלים שנאמר
השתחות לך ארצתה^ו לוי אחוי קידה קמיה
והאמר רבי אלעזר לעולם אל יטיח אדם
גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע
אמר רב חייא בר אבין חזינה להו לאבי
ורבא

זוקף ומתק שמיו יכול להצען על גודלו ולהן ידי מקיימות מותן צקיפתו וילך להתלהן כמתנו דברים כלפי מעלה.ammot תערובת עלייתם למולס והן מהן מנגינה על נין: הא זה גרמא ל

זשכ

**לא א מ"י פ"ג מילכות
הפלת הלה נז טול
ה"מ קי' מקננו וקי' מקעט:
לב ב מ"י צס טול ה"מ
קימין מקננו:**

לג: ג' מ"י פ"ז ממכרות ע"ז
סלכה 1 ופ"ח ממכ'ל
הפללה הילכה יד טווכ"ע ח"מ
ס"י קלה מעיר סוגה:
לד ד ה מ"י פ"ח ממכ'ל
הפללה הילכה יד ופ"ז
מכרות ע"ז הילכה ז:
לה ז מ"י פ"ח מכרות
הפללה כל יד טווכ"ע
ה"ר בוזן בלו' השוו' ר' :

תורה אור השלם

א) לא תעשו לכם אללים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבון משכית לא תנתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יי' אליכם: [ויקרא כו, א]

ב) ויאמר יי' אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: [יהושע ז, י]

ג) ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחז למלך ותאמר יי' אדני המלך דוד לעלם:

[מלכים א' א, לא]

ד) ויהי בבלות שלמה להתפלל אל יי' את כל התפלה ומה תחזה הזאת קם מלפני מזבח יי' מבצע על ברפיו ובפיו פרשות השמים:

[מלכים א' ח, נ]

ה) ומספר אל אביו ולא אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה חלום הוה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמד ואחד להשתחות לך ארצתה:

[בראשית ל', י]

רביינו חננאל

ואסיקנא הילכתא דולוג
והילכתא אמצעי דולוג:
מתני' ביו"ט חמשה
ובביה"כ ששה וכו'.
ואסיקנא נקוט האי כללא
בידך כל דעתך מלתא
מחבריה טפי בה גברא
יתירה בר"ח ובמועד

דאיכא קרבן מוסף קורין ד' ביו"ט דאסור בעשיית מלאכה ה' ביו"כ דעתו שכרת ר' בשבת דאייסורו בסקילה ז': גופא דב איקלע לתענית צבור קם קרא בספרא במקומ כהן ואפילו רבامي ורב אסי כהני חשבי מיכף הו כיי פי ליה ושםואל דהוּא כהן לא הוּה הtmp פתח בריך חתים לא בריך. נפל כ"ע אפאיהו ורב לא נפל משום דרצפה של אבניים הוות קמיה דתניא ובאן משכית לא תנתנו בארצכם. פ"י רצפה כדכתיב^ל) על רצפת בהט ושב ודר וסוחרת וכדתנין^ט) עמוד והפג על הרצפה וברצפה של אן פרקין קמיה דרב הוּא. ידים ורגלים. איבעית אימא אא"כ נעה כי הושע בן נון פישוט ידים ורגלים. וכוללה אדם דברים כלפי מעלה כו צבור ובלבך על הצד. ר' יני השמיים קום לך אל יפול ותעניתא לא תהוּן רביעין

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

עין משפט נֶר מְצׁוֹה

ללו א טוֹצָע הַיִם סֵי
מִקְכֶּט סְעִיר הַ
בְּגָסָה:

ללו ב טוֹצָע הַיִם סֵי
(לְכוֹ סְעִיר ۳) [לְפָה]:

ללו ג טוֹצָע הַיִם סֵי
לְפָה בְּגָסָה:

ללו ד מַיִי פִּינְגְּ מַהֲלָי
מִפְלָה סְלָכָה יְזֵי סְמָגָן
עַצְין יְטַזְּרָעָה הַיִם סֵי
לְפָנִים סְעִיר גָּ:

מֵה וּמַיִי צָס סְלָכָה יְזֵי
טוֹצָע צָס סְעִיר ۷

בְּגָסָה:

מֵא זָמִינָה צָס סְלָכָה יְגָדָה
טוֹצָע הַיִם סֵי לְפָלָה
סְעִיר הַ:

הנחות הנר"א

ליזן הש"ם

ר' יונה חנינאל

כל קלה כל המניין ספוח לירך וצכת
קלות חמונת סיוס יחוול ספל תולח
יקלה מל חמונת סיוס ויחלון
אקלה קודס כי כמן לדתיה להן
צכת כל חנוכה הוא כר"מ כל חנוכה
(ג) הין לירך כדתיה צילמדו לחנוכה ט)
הכלתת הין מזגיתין לחנוכה כל
עיקל וימיס צץ נגן קלטן מוסף
ומל קדיש קודס צויה ספל מורה ט)
כימים אלה נגן קלטן מוסף הין
ומל קדיש קודס וצכת לה יקלה
צחות מהלוד ועתלייס פקוקיס נצעה
גini חדס כל חד ומד צלה פקוקיס
צמנחה וצני וצמייצי עאלת פמקוקיס
הס צכת ולת קלה כל קר ימוול
יקלה: **כיוון** דמשום בבוד תורה
זו נגדו נמי לא בעי. וקשיים לפ^י
החל קר הס כן מהי קה מצני כיוון
הו שלחצוניים נגדו לה צענן הלה
ו ג' פקוקיס נגדו למפטיל בנטיה
רלו שלחצוניים וה"כ קאה ומה הין
פטיל והמפטיל ולכך שיש שמאטיל
על גלוך ט' לעולס המן ומן וילחו
י נמי תקנו לומל קדיש צין הצעה
לי מולות לו צלה נוגג מנוגג זב
נוגgin עציזיו ציו"ט נלהה לפ^י מהין
כמו צעוזין ציו"ט נלהה נלהה לפ^י מהין
יעיס צפלטה צלמיטה מזוס לדת טוי
לירך להפטיל זדקליק מיניה ושיינו
הלה צהותן צהין נכפלת כדפלייס
זהין נכפלת ומץ"ה הין קולין נגן:

הנחות וצינורים ה[בכת"י נוסף משום: ג] בדרכו שלשה וכו': ג] בדרכו דצרכיתו לי:
היות קורין גhor'z אלא אחד קורא כל הפרשה היה אחד יודע כל הפרשה קורין^ט אותה כולה. ז' יודעין ג' פסוקים כולם
קורין אותן אחד יודע ג' פסוקים קורא חזר^ט וקורא. ר' זעירא בשם ר' ירמיה העבד עוללה למנין ז'. והוא אסור לאדם ללמד
יעקב מינאה דר' אבاهו וכור' ומזכה*ליישוב* (גליון), ועיין יעב"ץ: ו[צ"ל **שיהא שמיין** (באח"מ): ז] בזמנם שהיה
המפטיר ממןין הקוראים יחוור השבעי ויקרא (חת"ס שור"ת קسط): ט] כך גורס רביינו בגמ', עי' **תוס' וברש"ש**
משמיה דרב ז' חוץ המפטיר התבך ר' חנינא וכו': ת"ר הכל עולין למנין ז' אפילו אשה אפיקלו קטן אבל אמרו חכמיםacha
ויעב"ץ: ט] צ"ל קורא: י] צ"ל וחוזר:
לא תקרא בתורה מפני כבוד הציבור. המפטיר שקורא בתורה חד אמר עוללה למנין ז' חד אמר אין עוללה ואותבין על
מאן דאמר אין עוללה למנין שבעה אלא צריך ז' והוא איתא דתמני בעין בהדי המפטיר כ"ד פסוקי בעין. ופרקין המפטיר כיון דמשום
כבוד

הנִי שְׁלָשָׁה וּחֲמִשָּׁה (ד) כנ"ה עד נקמן קא"ה חלמיה וכון צל פול צל מועד ו"י' נחל גנלה הצע נטפי כל כך ורבא דמצלי אצלי: ביו"ט חמישה ביו"כ ששה בו': מהני מני לא ר' ישמעאל ולא רביע עקיבא דתניא^๖ ביו"ט חמישה וביו"כ ששה ובשבת שבעה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהם דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר ביו"ט חמישה וביום הכפורים שבעה ובשבת ששה אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהם מני אי ר' ישמעאל קשיא תוספת אי ר"ע קשיא ששה ושבועה אמר רבא תנא דברי רבינו ישמעאל היא דתנא דברי ר' ישמעאל ביום טוב חמישה ביו"כ ששה בשבת שבעה אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהם דברי ר' ישמעאל קשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל תרי תנאי אליבא דברי ישמעאל מאן תנא להא דתניא^๗ אביו"ט מאחרין לבוא וממהרין לצאת ביום הכפורים ממהרין לבוא וממהרין לצאת י' שבת ממהרין לבוא י' וממהרין לצאת לימה ר"ע דעת ליה גברא יתירא אפילו הימא רבינו ישמעאל^๘ הזPsiיש סידורא דמצלי אצלי. על לדין ולג' נפלין על פניהם ממנה לפי דין הלס מצוג לך לייפול על פניו: הבוי גרטינן תנא דצי לר' יצמעעל היה: ביו"ט מאחרין לבא. נבית בכונקת צ'ריך לטירות נקודות יו"ט כך מפורה כמקצת קופלייס^๙: וממהרין לצתת. מזוז שמתת יוס טוב: ושבת ממהרין לבא. סכל מיקנו הכל מעלה צמת ויפה למלך צילטן לקלות צמע כוותיקין: וממהרין לצתת. מזוז עונג צמת: ברכת בהניהם. צלסה תיבות צפוק לרשות וemmeh צפוק צני וצעה צפוק צלייח^{๑๐}: חמישה מרואי פנ' המלך ושבעה רואי פנ' המלך. צעה כס כדכתי^{๑๑} צעתה צלי פלק ומלי ומאס יץ חמaza חצוזיס כדכתי^{๑๒} צמוֹף מלכיס^{๑๓} צלסה צומלי כסוף צמוֹף ספל מלכיס^{๑๔} ונגדן מיקנו הלו מעין דכל מלכות: דמיישם בעובדי. תמים צמעציו: מפני בגוד תורה. צלה יה' צוד תלה וכזוד נזיה צוה וכיון למסוס צוד תלה כו' ולח מזום חודה להו ממנייה סוח: בנגד זה שקראו בתורה. לה' פימת כל חמד מג' פמקיס: ואם איתא. להינו עולה מן השמיין כו' להו צמונת צקלחו צהולה וכ"ל צעין צניעת: כנגדו

דימא. **הני** ^ו שלשה חמישה ^{וא} ושבעה בוגר מיליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחדר דעתיה ומנו רבי שמעון בן פזי ואמרי לה ר' שמעון בן פזי וחדר דעתיה ומנו רבי יצחק בר נחמני ואמרי לה ר' שמואל בר נחמני חד אמר בוגר ברכת כהנים וחדר אמר בוגר שלשה שומרי הספ חמישה מרואין לפני המלך תניא רב יוסף ג' חמישה ושבעה ^ז שלשה שומרי הספ חמישה מרואין לפני המלך שבעה רואין לפני המלך אמר ליה אבוי עד האידנא מי טעמא לא פריש לנו מר אמר ליה לא הוה ידוענא דצרכיתו ליה ^ז ומפני בעיתו מינאי מילתא ולא אמר לכו אמר ליה יעקב מינאה לרבי יהודה הנני ששה דיווח"ב בוגר מי אמר ליה בוגר ששה שעמדו מימינו של עוזרא וששה משמאלו שנאמר ^ז ויעמוד עוזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמוד אצלו מתחיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומישמאלו פריה ומישאל מלכיה וחשום וחבדנה זכריה משלם הנני שבעה הוא היינו זכריה היינו משלם ואמאי קראו משלם ^ו דמיישלם בעובדייה. ת"ר ^ו הכל עולין למנין שבעה ואפילו קטן ^ו ואפילוasha אבל אמרו חכמיםasha לא תקרא בתורה ^ו מפני כבוד צבור איבעיתא להו ^ו מפטיר מהו שיעלה למנין שבעה רב הונא ור' ירמיה בר בא חד אמר עולה ^ו וחדר אמר אין עולה מ"ד עולה דהא קרי ומ"ד אין עולה כדעולה דאמיר עולא מפני מה ימפטיר בגביה צrisk שיקרא בתורה תחילת מפני כבוד תורה וכיון דמשום כבוד תורה הוא למנינה לא סליק מיתיבי ימפטיר בגביה לא יפהות מעשרים ואחד פסוקין בוגר שבעה שקראו בתורה ואם איתא עשרים וארבעה הוין כיון דמשום כבוד תורה הוא

מן הגינו אלה נווגין בכלל אצחות האנא האמפטייל מוח וקול מה שקרה לו של הרחובות והאין קול מה דמচוט כבודה המתולה טוֹה נגדו נמי לה בעין הדלה כי לו לומל כיוון דהין קול ה生气 מה צמיע מינה דצימי התנהלים כי האמפטייל קול מה צלה קלהו של הרחובות והאי נמי מצמע מדינן נוגד מה שקרה צהורה למלה דהמר עולה כדחלמיין צקמוך ה"כ צמיע מינה בסותה קול מה צלה נוגין נועזות כן ונרגה לפי צימי המכמים לה סיyo הומלייס קדייך צין חותם שקרה קודס מקים הצל המל אנטדר בא"ק ותקנו לומל קדייך צין חותם שקרה לרחובות והאמפטיל כמו שתקן עיניינו המל האכיננו צלה היי הומלייס צימי התנהלים ° ובס תקנו להודיע אטאפת עלצת ראות ° האמפטייל לאודיע צהינו ממניין האבעה ואל"ר הלייאו הניג ה"ת צני עילו שחה פילו כצמויהין צני שיקלהו הרחובות הכל והאמפטיל מוח וקול מה שקרה הרחובות והאין מצלס מג רצ"י ולצחותיו ולר"ת והה צהין מוייהן צ' ספלי מילות הכל האצחות לקלות צאניה וציש האצחות רצ"י ולצחותיו ולר"ת והה צהין מוייהן צ' ספלי מילות הכל האצחות לקלות צאניה וציש האצחות צלה צני פקוקיס והאין קוריין צטולה פחות מג' פקוקיס ° וה אין להAMIL צפראה צלמעלה ה צפראה הלייאו צני פקוקיס והאין קוריין צטולה פחות מג' פקוקיס ° וה אין להAMIL צפראה צלמעלה ה מענינו צל יוס ועוד י"ל לפי צהיליך להפטיר הכל צנת מענינו צל יוס והי קריין צאל צנת ה"כ צנת וה"כ יeo כל הפטירות מענין ה"מ ועווד י"ל לפי צלעולס הין קוריין צקפל מורה צני זקפל נקמן פלק צני שעיל (דף ה): שקורין צאן ציו"ע ומהני לישתן כהיאו הקליזוס הצל קלזות צנת

הגהות וציוונים ל בכת"י נוספ' משום: ג בכת"י נוספ' בנגד שלשה וכו': ג בדפו"ר דצרכייתו ל:
ל צ"ל מלאה כרת. מהרש"א (גליון): כ [ועי' תוספות ע"ז יז ע"א ד"ה ריעקב כר' אבל
 ריעקב מינאה דר' אבاهו וכו' ומזכה ליישב] (גליון), ועיין יעב"ץ: ו צ"ל **שיהא שמני** (באה"מ): ו בזמןם שהיה
 המפטיר ממנין הקוראים ייחזר השבעי ויקרא (חת"ס ש"ו"ת קسط): ס כך גורס רבינו בגמ', עי' **תוס'** וברש"ש
 ויעב"ץ: ע צ"ל קורא: י צ"ל זהwarz:

דמצלו אצליין כאנפלין על פניהם הין פוטני ייסס ולגليسס היל מטיין על קדילן [ברכות לד:]. בנגדו שלשה שומרה המפט בו'. לומר הצעה נחכמתה לארען צלאה ממוניין וממץ' ממוניין וצעה ממוניין צלאה נגאל צומלי הסוף נלקיחו (מ"ב כה) גדי גנות נמי נזולתן וחתם מלחמת ממץ' מרווח פני המלך ותפקידו (המקטר ה) הצעמן צעה צליין פלם ומדי [סנהדרין י:].[...] אישר עשו לדבר. מותם מגל עז עזו נאש כה לקרוות צס עליו ספער סטולס [נחמיה ח, ד].[...] דמיישלם בעובידה. לדליק גםו סוג צעל מיעזים וויזית בהרים יא[...]

תורה אור הישלם
א) ויעמד עוזרא הփפר
על מגדל עז אשר
עשוי לדבר ויעמדו
אצלו מפתחה ושם עז
וענינה ואוריה וחלקיה
ומעשיה על ימינו
ומשם אליהם פרדיה
ומישאל מלכיה וחסם
וחשבדנה זבריה
מושלים: [נחמי ח, ד]